

Může se to zdát neuvěřitelné, ale jeden z nejdůležitějších festivalů našich žánrů Mohelnický dostavník, jsem minulý víkend navštívil poprvé v životě. Má to výhodu jistého ujištění, že život nekončí, když si dokážu po tolika letech připravovat neotřelé zážitky... Většině z Vás, kteří jistě na Mohelnický dostavník běžně jezdíte, se tak může při čtení následujících řádků zdát, že občas objevuji Ameriku, za což se dopředu omlouvám. Má to výhodu, že se na Mohelnický dostavník dokážu podívat s nadhledem, jakého už asi nejsem schopen u festivalů, jejichž jsem pravidelným hostem.

Tak se tedy dívám a žasnu. Ano, moc se mi tam líbilo. Klobouk smekám před Aligátorem - stejně tak, jako mu zhruba každou půlhodinu děkoval někdo z pódia, dojatě, jistě upřímně a určitě zaslouženě. Ale nechtěl bych zůstat jen u konstatování, že to dělá dobře a že je s tím hodně práce. Přestože jsem o Mohelnickém dostavníku mnohokrát slyšel, četl, viděl fotky, teprve když jsem se nadechl atmosféry, žasnu: Mohelnický dostavník je stále pevně zakotven v 70. letech, kdy vznikl (letos proběhl 30.

Osadní vlajky na Mohelnickém dostavníku

foto: Dušan Trličík ©

očník). Mohelnický dostavník je v podstatě trampský festival! Vedeme debaty o tom, jestli na Zahradě smí hrát Iva Bittová, když si její skladbu nemohu hned po koncertě stříhnout u ohně. Ve stínu těchto debat mně připadá úžasné, jak si Mohelnice dokázala udržet napětí mezi duchem festivalu, který - chci-li mírně zjednodušit - nemohu nazvat jinak, než trampským, a dramaturgií, která na nějaké škatulkování samozřejmě vůbec nedá. Nejvytleskávanějšími položkami byli (bez použití potleskoměru a tudíž bez záruky) **Žalman a spol., Janoušek -**

Lenk - Redl

a **FI**

eret s Jarmilou Šulákovou

. Ano, folk-rockový, často až brutálně-folklórně-metalový Fleret. A tleskalo mu publikum, které mělo na hlavě tolik širáků, že mi vždycky nějaký z nich vadil ve výhledu na pódium (jediná nevýhoda ducha Mohelnického dostavníku, na kterou jsem přišel). Publikum, které poměrně často slyšelo z pódia pozdrav "

Ahoj, kamarádi

," který by na jiném velkém festivalu zazněl většinou asi jen v ironickém kontextu.

Ti, kterým vadí tolerantní atmosféra Zahrady, kterou považují za příliš vlažnou (" *Vypískejme ty,*

kteří se nám nelíbí!

"), by asi byli na Mohelnickém dostavníku spokojenější. Rozdíl mezi nejnižší úrovní zdvořilostního potlesku (ani zde se nevypískává) a frenetickým nadšením byl výrazně větší, než na co jsem zvyklý odjinud. K divácky nejoblíbenějším titulům patřili kromě výše uvedené trojice **Hop trop**

,
Daněk - Dvořáček

,
Nezmaři s Miki Ryvolou

a

Kamelot

- prostě všichni z úzké folkcountryové špičky, kteří se zúčastnili. Na druhém konci stupnice skončily kapely, které se nevyskytují v prime timech velkých festivalů příliš často: Modrotisk a Zrcadla. Škoda: mně naopak právě proto zajímaly - zejména chodská, hodně tvrdě folkrocková **Zrcadla**

s dudami v sestavě, která jsem neuvěřitelně dlouho neslyšel.

Modrotisk

nějak nedokázal nalézt společnou řeč se zvukařem Františkem Petříkem a pokud bych chtěl na nějakém příkladu ilustrovat rčení "zvukař je zazdil", těžko bych našel lepší situaci, než zmiňované vystoupení Modrotisku. (Zbytek festivalu byl nazvučen celkem slušně, až na to, že Petřík sedící v hloubi přistaveného kamiónu všem soustavně ořezával hloubky.) Musel jsem tak konstatovat, že jsem se (zatím) mýlil, když jsem prognózoval - k nelibosti obou kapel - že by se Modrotisk mohl stát druhým Copem. Úloha charismatického frontmana je (i) v našich žánrech větší, než jsem odhadoval.

První, co se jako informace o proběhlém Mohelnickém dostavníku na mnohých webech či jiných místech objevilo, byl přehled oceněných či vítězů. Podotknu tedy jen, že všelikých cen je na tomto festivalu skutečně požehnaně (např. mě pobavilo udělení ceny města Mohelnice skupině Úhel pohledu Mohelnice) a že jich vyberu jen pár. Z kapel přihlášených do páteční soutěže (bohužel jsem stihl jen závěr) získala cenu odborné poroty **Hrdza** Prešov, cenu diváků **Celtic Cross**

Ostrava (Hrdza skončila druhá). Mohelnický chechták (cena za nejtípnější text) si odvezla kapela

Šmehydlo

za píseň

Pes

. K textům se váže i Cena za krásu slova Radia Proglas, kterou udělil Milan Tesař (kterému jsem v mohelnickém rozrušení říkal Miloši a tímto se mu omlouvám) Mirkovi Vepřkovi ze skupiny

Alibaba

za text písně

Unavení koně

. Velmi prestižní cenu Mohelnický zelňák (nepřítomný Robert Křesťan: "

Mohelnický zelňák je moje nejoblíbenější cena. V ostatních mých cenách dobroty nevznikají

Mohelnický dostavník pohledem neutrelým

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Středa, 08 Zář 2004 04:00

.) byl udělen

Radku Tomáškovi

, který zazpíval v neděli se

Simply The Four

. A myslím, že za ocenění se zde považuje i vybrání k tradičnímu příjezdu na koni či v dostavníku (v podstatě slavnostní zahájení Mohelnického dostavníku, chápu-li správně), což jsem zatím nikde uveřejněné nenašel. Tak tedy: v dostavníku přijela skupina Lístek, pohled na svět z koňského hřbetu si vyzkoušela Hanka Skřivánková z

Jarretu

Účinkující kapely či písničkáři, jejichž jména ještě nezazněla: Folk team, Poutníci, Terebint Brno, BG Comeback, Pouta, Vodopád, Modrá kref, Berušky, Koňaboj, Kajkery, Pouta, Alena Vítová, Tempo di vlak, Eagles & Horses, Kapitán Kid, v soutěži Špunt Přerov, Pidilidi Pardubice, Náhoda Němčice nad Hanou, Rampa Music Šumperk, Morgána Ostrava, Do větru Svitavy, Přístav Brno. Uváděli Josef Mlok Grim a dvojice Vašek Souček - Jirka moravský Brabec. Nenechte si ujít příští ročník!